

ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי אני
 הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתי אתתי
 אלה בקרבן: ² ולמען תספר באוני בנך ובן בנך את
 אשר התעללתי במצרים ואת אתתי אשר שמתי
 בם וידעתם כי אני יהוה: ³ ויבא משה ואהרן אל
 פרעה ויאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי העברים
 עד מתי מאנת לענת מפני שלח עמי ויעבדני כי
 אם מאן אתה לשלח את עמי הנני מביא מחר
 ארבה בגבלך: ⁴ וכסה את עין הארץ ולא יוכל
 לראת את הארץ ואכל את יתר הפלטה הנשארת
 לכם מן הברד ואכל את כל העץ הצמח לכם מן
 השדה: ⁵ ומלאו בתיך ובתתי כל עבדיך ובתתי כל
 מצרים אשר לא ראו אבתיך ואבות אבתיך מיום
 היותם על האדמה עד היום הזה ויפן ויצא מעם
 פרעה ויאמרו עבדי פרעה אליו עד מתי יהיה זה
 לנו למוקש שלח את האנשים ויעבדו את יהוה
 אלהיהם הטרים תדע כי אבדה מצרים וישב את
 משה ואת אהרן אל פרעה ויאמר אלהם לכו
 עבדו את יהוה אלהיכם מי ומי ההלכים ויאמר
 משה בנערינו ובנקנינו גלף בכנינו ובכנותנו בצאננו
 ובבקרנו גלף כי חג יהוה לנו: ¹⁰ ויאמר אלהם יהי כן
 יהוה עמכם כאשר אשלח אתכם ואת טפכם ראו
 כי רעה נגד פניכם: ¹¹ לא כן לכו נא הגברים ועבדו
 את יהוה כי אתה אתם מבקשים ויגרש אתם מאת
 פני פרעה: ¹² ויאמר יהוה
 אל משה גטה ידך על ארץ מצרים בארבה ויעל
 על ארץ מצרים ויאכל את כל עשב הארץ את
 כל אשר השאיר הברד: ¹³ ויט משה את מטהו על
 ארץ מצרים ויהוה גהג רוח קדים בארץ כל היום
 ההוא וכל הליכה הבקר היה ורוח הקדים גשא
 את הארבה ויעל הארבה על כל ארץ מצרים
 ויזח בכל גבול מצרים כבד מאד לפניו לא היה
 כן ארבה כמהו ואחריו לא יהיה כן ויכס את עין
 כל הארץ ותחשך הארץ ויאכל את כל עשב
 הארץ ואת כל פרי העץ אשר הותיר הברד

ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי אני
 הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתי אתתי
 אלה בקרבן: ² ולמען תספר באוני בנך ובן בנך את
 אשר התעללתי במצרים ואת אתתי אשר שמתי
 בם וידעתם כי אני יהוה: ³ ויבא משה ואהרן אל
 פרעה ויאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי העברים
 עד מתי מאנת לענת מפני שלח עמי ויעבדני: ⁴ כי
 אם מאן אתה לשלח את עמי הנני מביא מחר
 ארבה בגבלך: ⁵ וכסה את עין הארץ ולא יוכל
 לראת את הארץ ואכל את יתר הפלטה הנשארת
 לכם מן הברד ואכל את כל העץ הצמח לכם מן
 השדה: ⁶ ומלאו בתיך ובתתי כל עבדיך ובתתי כל
 מצרים אשר לא ראו אבתיך ואבות אבתיך מיום
 היותם על האדמה עד היום הזה ויפן ויצא מעם
 פרעה: ⁷ ויאמרו עבדי פרעה אליו עד מתי יהיה זה
 לנו למוקש שלח את האנשים ויעבדו את יהוה
 אלהיהם הטרים תדע כי אבדה מצרים: ⁸ וישב את
 משה ואת אהרן אל פרעה ויאמר אלהם לכו
 עבדו את יהוה אלהיכם מי ומי ההלכים: ⁹ ויאמר
 משה בנערינו ובנקנינו גלף בכנינו ובכנותנו בצאננו
 ובבקרנו גלף כי חג יהוה לנו: ¹⁰ ויאמר אלהם יהי כן
 יהוה עמכם כאשר אשלח אתכם ואת טפכם ראו
 כי רעה נגד פניכם: ¹¹ לא כן לכו נא הגברים ועבדו
 את יהוה כי אתה אתם מבקשים ויגרש אתם מאת
 פני פרעה: ¹² ויאמר יהוה
 אל משה גטה ידך על ארץ מצרים בארבה ויעל
 על ארץ מצרים ויאכל את כל עשב הארץ את
 כל אשר השאיר הברד: ¹³ ויט משה את מטהו על
 ארץ מצרים ויהוה נהג רוח קדים בארץ כל היום
 ההוא וכל הליכה הבקר היה ורוח הקדים גשא
 את הארבה: ¹⁴ ויעל הארבה על כל ארץ מצרים
 ויזח בכל גבול מצרים כבד מאד לפניו לא היה
 כן ארבה כמהו ואחריו לא יהיה כן: ¹⁵ ויכס את עין
 כל הארץ ותחשך הארץ ויאכל את כל עשב
 הארץ ואת כל פרי העץ אשר הותיר הברד

וְלֹא־נֹתֵר כָּל־יֶרֶק בְּעֵץ וּבַעֲשֵׂב הַשָּׂדֶה בְּכָל־
 אֶרֶץ מִצְרַיִם: ¹⁶ וַיִּמְהַר פְּרַעֲהַ לִקְרֹא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן
 וַיֹּאמֶר חֲטַאתִי לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְלָכֶם: ¹⁷ וְעַתָּה שָׂא נָא
 חַטָּאתִי אֶף הַפְּעַם וְהַעֲתִירוּ לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וַיִּסַּר
 מִעֲלֵי רַק אֶת־הַמּוֹת הַזֶּה: ¹⁸ וַיֵּצֵא מֵעַם פְּרַעֲהַ וַיַּעֲתֵר
 אֶל־יְהוָה: ¹⁹ וַיְהִי־כֵן יְהוָה רוֹחֲמֵם חֲזֹק מְאֹד וַיִּשְׂא אֶת־
 הָאֲרָבָה וַיִּתְקַעְהוּ יְמָה סוּף לֹא נִשְׂאָר אֲרָבָה אֶחָד
 בְּכָל גְּבוּל מִצְרַיִם: ²⁰ וַיַּחֲזֹק יְהוָה אֶת־לֵב פְּרַעֲהַ וְלֹא
 שָׁלַח אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

²¹ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נִטֵּה יָדְךָ עַל־הַשָּׁמַיִם וַיְהִי
 חֹשֶׁף עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּמַּשׁ חֹשֶׁף: ²² וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת־
 יָדוֹ עַל־הַשָּׁמַיִם וַיְהִי חֹשֶׁף־אֶפְלָה בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם
 שְׁלֹשֶׁת יָמִים: ²³ לֹא־רָאוּ אִישׁ אֶת־אָחִיו וְלֹא־קָמוּ אִישׁ
 מִתַּחַתָּיו שְׁלֹשֶׁת יָמִים וְלִכְלֹל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה אֹר
 בְּמוֹשְׁבֹתָם: ²⁴ וַיִּקְרָא פְּרַעֲהַ אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר לְכוּ
 עִבְדוּ אֶת־יְהוָה רַק צְאֲנֻכֶם וּבְקִרְכֶם יֵצֵג גַּם־טַפְּכֶם
 יִלְךָ עִמָּכֶם: ²⁵ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה גַם־אַתָּה תִּתֵּן בְּיַדְנוּ וּבְחַיִּים
 וְעַלֹת וְעַשִׂינוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ: ²⁶ וְגַם־מִקְנֵנוּ יִלְךָ עִמָּנוּ לֹא
 תִשְׂאָר פֶּרֶסָה כִּי מִמֶּנּוּ נִקַּח לַעֲבֹד אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 וְאִנְחָנוּ לֹא־נִדְעַ מֶה־נַּעֲבֹד אֶת־יְהוָה עַד־בִּאֲנוּ שָׁמָּה:
²⁷ וַיַּחֲזֹק יְהוָה אֶת־לֵב פְּרַעֲהַ וְלֹא אָבָה לְשַׁלְּחָם: ²⁸ וַיֹּאמֶר־
 לוֹ פְּרַעֲהַ לֵךְ מִעֲלֵי הַשָּׁמַר לֵךְ אֶל־תִּסֹּף רְאוֹת פְּנֵי
 כִּי בָיוִם רְאִיתֶךָ פְּנֵי תַמּוֹת: ²⁹ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה כֵּן דְּבַרְתָּ
 לֹא־אֶסֶף עוֹד רְאוֹת פְּנֵיךָ:

³⁰ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עוֹד נִגְעָאֶחָד אֲבִיאֵעַל־פְּרַעֲהַ
 וְעַל־מִצְרַיִם אַחֲרַיִכֶן יִשְׁלַח אֶתְכֶם מִזֶּה כְּשִׁלְחוֹ
 כְּלָה גֵרֶשׁ יִגְרֶשׁ אֶתְכֶם מִזֶּה: ² דְּבַר־נָא בְּאָזְנֵי הָעָם
 וַיִּשְׁאַלּוּ אִישׁ מֵאֵת רַעְהוּ וְאִשָּׁה מֵאֵת רַעוּתָהּ כְּלֵי־
 כֶּסֶף וְכֵלֵי זָהָב: ³ וַיִּתֵּן יְהוָה אֶת־חַן הָעָם בְּעֵינֵי מִצְרַיִם
 גַּם מֵהָאִישׁ מֹשֶׁה גְּדוֹל מְאֹד בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּעֵינֵי
 עַבְדֵי־פְּרַעֲהַ וּבְעֵינֵי הָעָם:

וכלא גוֹתֵר כָּל יֶרֶק בְּעֵץ וּבַעֲשֵׂב הַשָּׂדֶה בְּכָל־
 אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּמְהַר פְּרַעֲהַ לִקְרֹא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן
 וַיֹּאמֶר חֲטַאתִי לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְלָכֶם וְעַתָּה שָׂא נָא
 חַטָּאתִי אֶף הַפְּעַם וְהַעֲתִירוּ לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וַיִּסַּר
 מִעֲלֵי רַק אֶת הַמּוֹת הַזֶּה וַיֵּצֵא מֵעַם פְּרַעֲהַ וַיַּעֲתֵר
 אֶל יְהוָה וַיְהִי־כֵן יְהוָה רוֹחֲמֵם חֲזֹק מְאֹד וַיִּשְׂא אֶת
 הָאֲרָבָה וַיִּתְקַעְהוּ יְמָה סוּף לֹא נִשְׂאָר אֲרָבָה אֶחָד
 בְּכָל גְּבוּל מִצְרַיִם וַיַּחֲזֹק יְהוָה אֶת לֵב פְּרַעֲהַ וְלֹא
 שָׁלַח אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה נִטֵּה יָדְךָ עַל הַשָּׁמַיִם וַיְהִי
 חֹשֶׁף עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּמַּשׁ חֹשֶׁף וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת
 יָדוֹ עַל הַשָּׁמַיִם וַיְהִי חֹשֶׁף־אֶפְלָה בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם
 שְׁלֹשֶׁת יָמִים לֹא רָאוּ אִישׁ אֶת אָחִיו וְלֹא קָמוּ אִישׁ
 מִתַּחַתָּיו שְׁלֹשֶׁת יָמִים וְלִכְלֹל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה אֹר
 בְּמוֹשְׁבֹתָם וַיִּקְרָא פְּרַעֲהַ אֶל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר לְכוּ
 עִבְדוּ אֶת יְהוָה רַק צְאֲנֻכֶם וּבְקִרְכֶם יֵצֵג גַּם טַפְּכֶם
 יִלְךָ עִמָּכֶם וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה גַם אַתָּה תִּתֵּן בְּיַדְנוּ וּבְחַיִּים
 וְעַלֹת וְעַשִׂינוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ וְגַם מִקְנֵנוּ יִלְךָ עִמָּנוּ לֹא
 תִשְׂאָר פֶּרֶסָה כִּי מִמֶּנּוּ נִקְוֹח לַעֲבֹד אֶת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 וְאִנְחָנוּ לֹא נִדְעַ מֶה נַּעֲבֹד אֶת יְהוָה עַד בִּאֲנוּ שָׁמָּה
 וַיַּחֲזֹק יְהוָה אֶת לֵב פְּרַעֲהַ וְלֹא אָבָה לְשַׁלְּחָם וַיֹּאמֶר
 לוֹ פְּרַעֲהַ לֵךְ מִעֲלֵי הַשָּׁמַר לֵךְ אֶל תִּסֹּף רְאוֹת פְּנֵי
 כִּי בָיוִם רְאִיתֶךָ פְּנֵי תַמּוֹת וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה כֵּן דְּבַרְתָּ
 לֹא אֶסֶף עוֹד רְאוֹת פְּנֵיךָ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה עוֹד נִגְעָ אֶחָד אֲבִיאֵעַל פְּרַעֲהַ
 וְעַל מִצְרַיִם אַחֲרַיִם כֵּן יִשְׁלַח אֶתְכֶם מִזֶּה כְּשִׁלְחוֹ
 כְּלָה גֵרֶשׁ יִגְרֶשׁ אֶתְכֶם מִזֶּה דָּבָר נָא בְּאָזְנֵי הָעָם
 וַיִּשְׁאַלּוּ אִישׁ מֵאֵת רַעְהוּ וְאִשָּׁה מֵאֵת רַעוּתָהּ כְּלֵי־
 כֶּסֶף וְכֵלֵי זָהָב וַיִּתֵּן יְהוָה אֶת חַן הָעָם בְּעֵינֵי מִצְרַיִם
 גַּם מֵהָאִישׁ מֹשֶׁה גְּדוֹל מְאֹד בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּעֵינֵי
 עַבְדֵי פְּרַעֲהַ וּבְעֵינֵי הָעָם